

**Úvod a pozdrav: Ježíš říká: Já jsem Alfa i Omega, první i poslední, počátek i konec.**

**Introit Ž 80, 1-4**

**Píseň D 650, 1-6**

### **Modlitba**

Když jsme se usadili uprostřed dnů svého žití, přicházíš a zvedáš na nohy. Když naše srdce i životy ovládly starosti a radosti diktované touto dobou, vysvobozuješ k výhledům tvého Království. Když jsme se ti ztratili ve vinách a pocitu trvalé prokletosti - rozbíjíš pouta beznaděje a brány našeho vězení. Když jsme si zvykli, že život musíme nějak zvládnout sami, navštěvuješ svou nečekanou blízkostí. - Tomuhle dáváš zaznít ve svém adventu. Než se tedy my začnem připravovat na tebe - připrav si ty sám nás - naše srdce, naši víru, naše postoje k životu i bližním. Dej nám poznat, že i na nás ti záleží - překvap svým milosrdenstvím i pravdou. Smiluj se nad námi, právě Ty, přicházející, přítomný, mateřsky a otcovsky jednající. Amen

**První čtení Mk 13, 28-32**

**Píseň D 650, 7- 13**

**Text Mk 13, 33-37**

### **Kázání**

Jsou lidé, kteří když přijímají poučení, vděčně ho přijímají a chtějí si z něho něco vzít. Jsou naopak lidé, kteří když jsou poučovani, prchají a přidávají i spršku jaderných slov. Chováme se tak či onak ale hlavně podle toho, kdo nás poučuje a jak... Když poučuje fíkovník, neříká nic, je ticho, jenom roste. Fíkovník je moudrý. On roste, v pravý čas raší a vyhodí větve. To je nejlepší poučení. Vědět, kdy je čas na tohle a na tamto. Být tím čím mám být je nejlepší ukázkou života pro druhé – velmi příjemným a citlivým poučením... Fíkovník rozpozná několik měsíců dopředu, že bude léto a nechá na svých větvích rašit listí. Bude léto, raším. Posluchač je vyzván k podobné prozíravosti – dějí se hrůzy? Bylo jich, je a bude? Pak je Kristus za dveřmi. Smí nás to zneklidnit, ale ne zastrážit. Protože všechno pomine, ale jeho slovo nikoli. Bude se zdát, že i hvězdy padají, ale jeho slovo nepadne. Je to stejné jako když apoštol Pavel mluví o lásce. Ta také nepomine. Slova a činy lásky nepominou. Je čeho se chytit v každé chvíli. I když je nám smutno, i když vzpomínáme na ty, kdo na zemském povrchu už nejsou. Kdo nelidsky trpěli... Je čeho se chytout. Je tu zpráva doslova z nebe. Ježíšova slova a láska nepominou! Kristus je za dveřmi, vždy když se děje bezpráví. Je komu otevřít. Je komu se otevřít.

## **Bohoslužby 10. 12. 2017**

### **2. adventní neděle**

Přesto se nám ale na mysl loudí otázka, jestli už tu dávno neměl být se vším tím nebeským rytířstvem... Příležitostí bylo dost.

I.

Výroky a výzvy k bdělému očekávání Ježíšova příchodu jsou zaznamenány v Novém Zákoně na mnoha místech. Ježíš evidentně chtěl své učedníky udržet v tomto bdělém napětí. V tomto očekávání, že to může „spadnout“ kdykoliv. A co – učedníky...! Všechny své posluchače. „Co vám říkám, říkám všem: Bděte!“ To, že pán domu se může vrátit kdykoliv, to se týká úplně všech, kteří Ježíšova slova slyší.

Při podrobnějším přemýšlení - nad tím textem a evangeliem – nás něco zarazí. Zarazí nás to, když si uvědomíme, že evangelia byla psána s poměrně velkým odstupem od doby, kdy Pán Ježíš takto udržoval zástupy ve varu. Kdyby to byl týden, měsíc, rok – tak to ještě docela snadno pochopíme. Ale tady je odstup celé generace! Dvacet, třicet let! Autoři evangelií měli dostatečný odstup a prostor pro redakční práci. Z toho ohromného množství materiálu, který měli k dispozici z vlastních či vzpomínek druhých, i z toho, co kolovalo písemně, vybírali a třídili.

V posledním verši svého evangelia píše apoštol Jan: Je ještě mnoho jiného, co Ježíš učinil; kdyby se mělo všechno dopodrobna vypsát, myslí, že by celý svět neměl dost místa pro knihy o tom napsané. (J 21,25) Proč tohle nevyškrtli? Pořád jim to připadlo důležité. I po těch letech jim připadlo aktuální a nosné připomínat si bdělost, schopnost očekávat, schopnost rašit!

Ježíš sám přiznával, že o onom dni či hodině neví nikdo, ani anděl v nebi, ani Syn, jenom Otec (Mk 13,32). Jaké byly jeho domněnky, představy, očekávání, přání – o tom můžeme jen spekulovat. Nevíme to ani my, kteří máme dost zajímavé prognostické možnosti, ani starověký člověk sepjatý s přírodou víc než my, ani Ježíš. Což některým vážně vadilo a chtěli právě tenhle verš vyhodit. Ale zůstal jako svědectví, že nikdo, kdo na zemi chodil, tenhle čas nezná, ale může ho poznat!

II.

Ježíš říká, Bděte! To Ježíšovo „Bděte!“ říká, že

ti, kteří bděle vyhlížejí příchod Pána, se nemusí bát, že by setkání s ním cokoliv překazilo. Jen jim to první velké očekávání příchodu Páně splyne s tím druhým. Církevní tradice zná prosbu o ochranu před náhlou smrtí. Před smrtí nečekanou, na kterou se člověk nedokáže připravit. Připravit se na setkání s Pánem, protože v tom jediném okamžiku půjde úplně o všechno a my buď ty šaty Božího království oblékneme, nebo ne.

Bděte tedy, neboť nevíte, kdy pán domu přijde...

... tato nevědomost nemusí být jen nedostatkem či chybou, ale Božím záměrem. Když člověk něco neví, neznamená to, že by nemohl nic dělat. Naopak. Právě proto, když něco nevíme, nutí nás to jednat a někdy dokonce velmi moudře a správně.

Kdyby vrátný věděl, kdy přijde návštěva, nemusel by v té vrátnici vůbec sedět a jeho práce by ztratila smysl...

Kdyby člověk dopředu věděl, co všechno se mu podaří zatajit a koho ošidit, nikdy by tomu pokušení neodolal. Je dobře, že řadu věcí nevíme! Jinak bychom toho nepředstavitelně zneužívali a o spoustu věcí, které přicházejí jakoby mimoděk, přišli.

Kdyby člověk dopředu věděl, co všechno ho v životě čeká, asi by se z toho zbláznil a život by pro něj ztratil smysl. Kdyby bylo všechno dopředu dáno a stanovené, nač bychom ještě žili. Jen proto, že nevíme, co bude zítra, jen proto, že náš život je otevřený a v mnohém nejistý, má smysl se o něco snažit a usilovat. A možná právě proto!

Kdyby člověk věděl, kdy Pán Ježíš přijde, chytře by se podle toho zařídil. Až do předposledního dne by se choval sobecky, jako mistr světa a pak - na poslední chvíli - by si naplánoval, že dá všechno do pořádku. Ale to by pak tento čas a život neměl žádný smysl. Svět by se stal nudnou čekárnou. Pouhou předehrou. Rozcvičkou, která se nepočítá. Vlastně „díky Bohu“, že tomu tak není. Jen proto, že nevíme, co bude zítra, je náš život zajímavý, cenný. Má smysl být milosrdný a bdělý, když se děje bezpráví. Jinak by to bylo všechno na jedno brdo.

III.

Jako křesťané máme tedy zcela vážně počítat s tím, že Kristus přijde. Možná to bude zítra, možná až za tisíc let. Ale to na věci nic nemění. On jistě přijde.

Nebe a země pominou, ale jeho slib platí

navěky. A proto všechno, co dnes děláme v jeho jménu je důležité a nikdy se neztratí. Protože však nevíme, kdy přesně přijde, je před námi Ježíš vlastně vždycky a je tedy paradoxně koho následovat v každý čas.

Náš čas a život je cenný právě tím, že každou chvíli může Kristus přijít. Každá chvíle je stejně vzácná jako chvíle poslední. Každé slovo, každý čin je možná tím posledním, co si tu na světě řekneme a co pro druhé uděláme. Proto v listu Efezským stojí: Nenechte nad svým hněvem zapadnout slunce. Ale to platí obecně. Neměli bychom pokud možno odkládat nic důležitého. Vždyť nevíme, zda nějaký zítřek vůbec bude. Mimo to jsme lidé smrtelní a nikdo z nás, neví, kdy přijde jeho konec..

To ale neznamená, že bychom z toho měli být nervózní a vyděšení. Ježíš po nás nechce, abychom stáli v pozoru a čekali, až si nás andělé vyzvednou. Náš Spasitel počítá s tím, že nás tu najde v montérkách a zástěrách. Není třeba mít všechno uklizeno. Naše úkoly nemusí být splněné. Špinavé nádoby může být v tu chvíli neumyté a psací stůl plný papírů. Jde však o to, aby nás Bůh našel. Nalezl nás, jak žijeme něčím, co dává smysl - týká se lásky, která nepomine. Třeba, jak sázíme strom, vychováváme dítě, sami sebe vzděláváme, stavíme dům, nepropůjčujeme se nespravedlnosti, nebo proti ní vystupujeme, ošetřujeme nemocné, obdivujeme krásu přírody nebo spíme po namáhavém dni. Bůh sám totiž dokončí, co jsme tu s důvěrou a nadějí zasadili a zalévali. Jen díky tomu, že Kristus jednou přijde a vezme nás s sebou do svého království, nemusíme se štvát a za každou cenu chtít všechno dodělat a ve všem uspět.

IV.

Křesťan má obrovskou výhodu v tom, že nemusí všechno stihnout, dokončit a dokázat. Jde však o to, abychom se pokoušeli vystihnout v každé chvíli svého života, kde je ta naše vrátnice - naše „bdiště“.

Někdo bude v ten den pracovat, jiný odpočívat a nabírat nové síly. Někdo bude na vrcholu sil, jiný v krizi. Ale pro všechny platí - není důležité, co jsi dokázal, ale pro co jsi žil, čemu si věřil a sloužil. Nebojme se počítat s Kristovým příchodem a změnou, kterou to přinese. Není to bláznovství, ani zbytečná panika. Je pravda, že to trvá už dva tisíce let a Kristus zatím nepřišel. Ale ti, co na něj čekali a čekají, neudělali chybu. Žili přítomností pro budoucnost. Pro to, co přichází a obstojí

navěky. Pro věk Kristův - Božího království.

Kdo počítá s Kristovým příchodem je připraven na všechno, co se může stát a nedělá si zbytečné starosti. Je to svobodný člověk, který ví, co dělá.

Fíkovník rozpozná několik měsíců dopředu, že bude léto a nechá na svých větvích rašit listy. Jako by si řekl – bude léto, raším. Posлуhač je vyzván k podobné prozíravosti – děj se hrůzy? Ano? Pak se připrav, Kristus je za dveřmi.

Modleme se: Pane Ježíši Kriste, ty jsi vzkříšení i život. Dáváš život a naději tam, kde nám zbývá jen krčení ramen a pochybnosti. Podáváš nám ruku. Můžeme jí pevně chytit, a pak to dobře dopadne, i kdyby všechno kolem pomínulo. Amen

**Píseň Ez 269, 1-7**

**Interludium**

**Přímlyvy**

**Píseň Ez 269, 8-12**

Poslání Ef 1

**Požehnání**

Pokoj i láska a víra od Boha Otce a Pána Ježíše Krista. Milost všem, kdo nepomíjející láskou milují našeho Pána Ježíše Krista.

**Píseň Ez 443**

**Ohlášky**

1. Děkujeme za doprovod Jiřímu Bednářovi. Za nacvičování vánoční hry Martině Valáškové a kol.

2. Příští neděle - 3. adventní neděle budeme slavít bohoslužby v divadle Mana (Moskevská 34, P-10). Bude uvedena premiéra dětské vánoční hry. Bohoslužby začnou v 11.00.

Vstupné je formou sbírky na pokrytí nájmu divadla. Po bohoslužbách můžeme společně strávit čas v rozhovorech a občerstvení.

Občerstvení bude jako loni, tedy to, co sami přineseme. Moc děkujeme a těšíme se.

- V soboru 16. 12. proběhne hlavní nacvičování a zhruba od 15.00 generální zk.

- 4. adventní neděle je na Štědrý den.

Bohoslužby začnou až v 15.00. Budou pro děti i dospělí. Budeme společně sedět v kruhu, zpívat a číst vánoční texty. Zvány jsou všechny generace.

- 25. 12. - 1. svátek vánoční a 31.12

proběhnou bohoslužby s VP v pravidelný čas v 9.30.

- Bohoslužby Novoroční letos neproběhnou.

Do roku 2018 vstoupíme až bohoslužbami 7.1. Celý program naleznete ve Sborovém dopise,

kteří vyšel minulou neděli.

3. Děti nacvičují vánoční hru v klubu Malý eden (roh Tulské a Ruské).

4. V týdnu proběhne tento sborový program: V úterý od 16.00 proběhne setkání konfirmandů a večer od 20.00 setkání „třícátníků“. (U Radů?). Ve středu od 15.30 biblická hodina pro dospělé a od 17.00 pro mladší děti. Ve čtvrtek se ve 14.00 sejdou k setkání senioři a od 20.00 starší sboru k pravidelné schůzi starš..

5. Můžete si zakoupit Hesla JB pro rok 2018 za 40,-. Také Evangelický kalendář 100,- a Na každý den za 94,-. Vyšel také měsíčník Český bratr.

6. Děkujeme všem, kteří podpořili budoucí fungování Vršovického sboru zaplacením letošního saláru. Protože se blíží konec tohoto roku, dovolíme si připomenout salár těm, kteří ho mají v úmyslu zaplatit, ale ještě tak neučinili i těm, kteří to v úmyslu neměli, protože o možnosti a důležitosti placení saláru třeba zatím nic nevědí..

7. Ve středu 20. 12. v 18.00 budeme opět vydávat polévku pro lidi v bytové nouzi. Polévku budeme vařit buď v úterý 19.12. večer cca od 19.00. Nebo ve středu od 15.00 v rámci biblické hodiny.

8. Archová sbírka na pomoc znárodněným ženám v Kongu. Arch naleznete na stole vedle v místnosti a sbírka dnes končí.

9. Dnes se koná ve sboru na Vinohradech od 11.00 do 15.30 adventní trh.

Má někdo něco k ohlášení?

10. Narozeniny v týdnu oslaví sestry: Eva Hubáčková, Jarmila Zezulková, Magdalena Šilarová a Alžběta Klégrová. Bratři pak: Josef Šlerka a Tomáš Jelínek. Přejeme jim hojnost Božího požehnání a vybrali jsme jim z Žalmu 19. verše 2-5:

"Nebesa vypravují o Boží slávě, obloha hovoří o díle jeho rukou. Svoji řeč předává jeden den druhému, noc noci sděluje poznatky. Není to řeč lidská, nejsou to slova, takový hlas od nich nelze slyšet. Jejich tón zvučí celičkou zemí, zní jejich hovor po širém světě. Bůh slunci na nebi postavil stan."

11. Sbírká minulé neděle činila 1410,- a byla věnována na potřeby sboru Jednoty bratrské Ochránovského seniorátu. Dnešní sbírka je věnována na potřeby sboru vršovického.

12. Po bohoslužbách jste zváni ke kávě, čaji a k rozhovorům a na výstavu obrazů Martina Peroutky "Čas dětí". Vykonáme sbírku...